

DANIŞTAY VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU

KARARLAR BÜLTENİ

Sayı:38

22/10/2025 tarihli

Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu Gündemi

Kararlar Bülteni Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tetkik hâkimleri tarafından içtihadın takibi amacıyla hazırlanmakta olup bağlayıcılığı bulunmamaktadır.

1-

VDDK, E:2025/16, K:2025/18, 22/10/2025

(Resmî Gazete Tarih ve Sayı: 13/11/2025-33076)

(Elektrikli araç, vergi oranı, özel tüketim vergisi, vergi hatalarının düzeltilmesi yolu, hukuki ihtilaf)

Özet: Bölge idare mahkemelerinin kararları arasındaki aykırılığın, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 1. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) alt bendi kapsamında, benzin ve elektrik motoru bulunan aracın, Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun eki (II) sayılı Liste'de belirtilen özel tüketim vergisi oranlarından %80 yerine %10 oranına tabi olduğundan bahisle fazladan ödenen vergilerin iadesi isteminin, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nda yer alan vergi hatalarının düzeltilmesine ilişkin hükümler kapsamında incelenmesinin mümkün olmadığı yönünde giderilmesine

2-

VDDK, E:2025/20, K:2025/19, 22/10/2025

(Elektrikli araç, vergi oranı, özel tüketim vergisi, vergi hatalarının düzeltilmesi yolu, tahakkuk, benzer olay, hukuki belirlilik)

Özet:

i. Aynı veya farklı bölge idare mahkemeleri dairelerince, benzer olaylarda verilen kesin nitelikteki kararlar arasındaki aykırılığın giderilmesine ilişkin başvuru yolunda, Danıştaydan aykırılığın giderilmesi isteminde bulunulabilmesinin asgari koşullarından birinin, isteme konu bölge idare mahkemesi kararlarının benzer olaylara ilişkin olması olduğu

ii. Yargı mercilerince, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nda yer alan vergi hatalarının düzeltilmesine ilişkin hükümler kapsamında yapılan şikâyet başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada yapılacak inceleme ile tahakkuk ettirilen vergilerin kaldırılması istemiyle açılan davada yapılacak incelemenin, uygulanacak hukuk kuralları ve bunların ortaya çıkardığı hukuki sonuçlar bağlamında benzer nitelikte olmadığı

iii. Bu nedenle, başvuruda, aykırılığın giderilmesi yolunun işletilebilmesi için aranan "benzer olaylarda" verilme şartının gerçekleşmediği sonucuna varıldığı; ayrıca, aykırılığın giderilmesi istemine konu kararlara yönelik maddi olaylara

uygulanacak hukuk kurallarının farklı özellikler barındırması nedeniyle aykırılığın giderilmesi yönünde verilecek kararın, bu yolun öngörülme nedenini oluşturan hukuki belirliliği sağlama amacını gerçekleştirebilecek nitelikte görülmediği

3-

VDDK, E:2025/664, K:2025/790, 22/10/2025

(2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, bozma kararına uygunluk yönünden yapılan temyiz incelemesi)

Özet:

i. Danıştay Dokuzuncu Dairesinin 16/11/2023 tarih ve E:2022/1868, K:2023/4686 sayılı kararında davacı şirket nezdinde asıl borçlu ... İnşaat ve İnşaat Malzemeleri Nakliye Gıda Sanayi ve Ticaret Limited Şirketinin hak ve alacağının bulunup bulunmadığı, varsa tutarının ne kadar olduğu, davacının ödeme yaptığı iddiası ve ödemenin haciz bildirisinin tebliğinden önce gerçekleşip gerçekleşmediği araştırılmadan verilen bölge idare mahkemesi kararının bozulması gerektiği sonucuna ulaşıldığı

ii. Anılan bozma kararı üzerine verilen ısrar kararına yöneltilen temyiz istemini inceleyen Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunun, Danıştay Dokuzuncu Dairesinden farklı olarak, olayda, davacı haciz bildiriminin tebliğinden itibaren yedi gün içinde tahsil dairesine yazılı beyanda bulunmamış olmakla birlikte borcun varlığı ve miktarına ilişkin somut bir tespitin yapılmadığı ve sadece Bs formunda davacının isminin yer alması nedeniyle 6183 sayılı Kanun'un 79. maddesinin uygulanmasına gidildiği, bu durumda, davacı adına düzenlenen ödeme emrinde ve bölge idare mahkemesi kararının davanın reddi yolundaki hüküm fıkrasında hukuka uygunluk görülmediği gerekçesiyle bozma kararı verdiği

iii. Ancak Kurulun söz konusu bozma kararı üzerine, bölge idare mahkemesinin, Danıştay Dokuzuncu Dairesinin bozma kararında belirtilen araştırma ve değerlendirmeleri yaparak mahkeme kararının söz konusu hüküm fıkrasına yöneltilen istinaf istemini gerekçeli olarak reddettiği

iv. Temyize konu kararda her ne kadar bozma kararında yer verilen gerekçeden farklı olarak değinilen araştırma ve değerlendirmeye yer verilmişse de kararın sonucu itibarıyla bozma kararındaki esaslara uygun olduğu anlaşıldığından dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediği

(2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, bozma kararına uygunluk yönünden yapılan temyiz incelemesi)

Özet:

i. Davanın reddi yolunda verilen ısrar kararının, Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tarafından, Danıştay Dokuzuncu Dairesinin 10/11/2022 tarih ve E:2021/88, K:2022/5669 sayılı kararında belirtilen hukuksal nedenler ve gerekçe doğrultusunda bozulduğu

ii. Danıştay Dokuzuncu Dairesinin bozma kararında, davacının haciz bildirisinin tebliğinden itibaren yedi gün içinde davalı idareye itirazda bulunmadığı, ancak davalı idarenin davacının ... İnşaat Makine İmalat Montaj Gıda Sanayi ve Ticaret Limited Şirketine borcu bulunduğu ve borcun miktarına ilişkin herhangi bir tespit yapmaksızın, yalnızca anılan şirketin Bs bildirimine dayanılarak davacıdan alacağı bulunduğu sonucuna varmasının hukuken isabetli olmadığı belirtilmiştir

iii. Kurulun bozma kararı üzerine bölge idare mahkemesinin, kararında, yalnızca dava dışı şirketin verdiği Bs bildirimine dayanılarak söz konusu şirketin davacıdan alacağı bulunduğu sonucuna varılmasının hukuken isabetli olmadığı yönündeki gerekçeye yer vermeksizin iptal kararına yöneltilen istinaf istemini reddettiği

iv. Temyize konu kararda her ne kadar bozma kararında belirtilen bu gerekçeye değinilmemiş olsa da kararın sonucu itibarıyla bozma kararındaki esaslara uygun olduğu anlaşıldığından, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediği

(6183 sayılı Kanun, ödeme emri, "borcum yoktur" itirazı, iştirak, vergi ziyai cezası, lehe olan sonraki kanun hükmü)

Özet:

i. Davacı adına sahte belge düzenleme fiiline iştirak ettiğinden bahisle kesilen vergi ziyai cezalarının tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrine karşı açılan davada, sahte fatura düzenleme fiiline iştirak ettiğine ilişkin somut bir tespit bulunmadığı

yönündeki davacı iddialarının "borcum yoktur" itirazı kapsamında incelenemeyeceği, bu iddiaların ihbarnameye karşı açılacak davada incelenebilecek nitelikte olduğu

ii. Ancak, sahte fatura düzenleme fiiline iştirak edildiği iddia edilen mükellef hakkında düzenlenen vergi tekniği raporunda davacı adına kesilmesi önerilen vergi ziyai cezalarının hesaplanmasında dikkate alınmayan faturalar nedeniyle davacı adına vergi ziyai cezaları kesilmesinin, 6183 sayılı Kanun'un 58. maddesinin birinci fıkrasında öngörülen ödeme emrine karşı ileri sürülebilecek iddialardan "böyle bir borcu olmadığı" iddiası kapsamında değerlendirilmesi mümkün olduğundan, bozma kararı üzerine yeniden verilecek kararda bu hususun da dikkate alınması gerektiği

iii. Öte yandan, "lehe olan kanun hükümlerinin geçmişe yürüyeceği" yolundaki ceza hukukunun temel ilkesi çerçevesinde, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 339. maddesinin 7338 sayılı Kanun'la değişik halindeki, artırım tutarının kesinleşen (tekerrüre esas alınan) cezadan fazla olamayacağı yolundaki düzenlemenin göz önünde bulundurulması suretiyle dava konusu ödeme emrinin vergi ziyai cezalarının tekerrür nedeniyle artırılan kısımlarının tekerrüre esas alınan ceza tutarını aşan bölümleri yönünden yapılacak inceleme sonucuna göre karar verilmesi gerektiği

6- VDDK, E:2023/1485, K:2025/840, 22/10/2025

(213 sayılı Kanun, kısmen sahte belge düzenleme, kısmen sahte fatura kullanma, gelir tablosunun yeniden düzenlenmesi, matrahın hukuka uygunluk denetimi)

Özet: Davacı tarafından düzenlenen birtakım faturaların gerçek bir emtia teslimine veya hizmet ifasına dayanmadığı ve bir kısım emtia ve hizmet alımlarını gerçeği yansıtmayan faturalarla belgelendirdiği yolundaki saptamalar uyarınca tespiti konu alış faturaları nedeniyle beyan edilen maliyet tutarı ile tespiti konu satış faturaları nedeniyle beyan edilen hasılat tutarı tenzil edilmek ve elde edilen komisyon geliri hasılat tutarına eklenmek suretiyle yeniden düzenlenen gelir tablosuna dayanarak tanzim edilen vergi inceleme raporuna istinaden tarh edilen kurumlar vergisi ile verginin üç katı tutarında kesilen ve tekerrür hükmü uygulanarak artırılan vergi ziyai cezasının kaldırılması istemiyle açılan davada, davacı tarafından gelir tablosunda beyan edilen maliyetlerin, vergi inceleme raporunda tespit edilen kazanç farkı da dahil olmak üzere, ilgili yıla ait kazancı sağlamak için yeterli olup olmadığı, dolayısıyla anılan raporda tespit edilen matrahın hukuka uygunluğu hususunda bir değerlendirme yapılmasının gerektiği

ii. Uyuşmazlığın çözümü, birbirinden farklı hükümler içeren 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun ilgili maddeleri uyarınca davacının elde ettiği faiz geliri üzerinden kesinti yapıp yapılamayacağının ortaya konulmasına bağlı olup hangi mevzuat hükmünün uygulanacağının belirlenmesi hukuki yorum gerektirdiğinden, davacı tarafından ileri sürülen iddiaların, ancak süresi içerisinde açılan davada incelenebileceği

7-

VDDK, E:2024/296, K:2025/843, 22/10/2025

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, kısmen sahte belge düzenleme, matrahın hukuka uygunluk denetimi)

Özet:

i. Dava konusu cezalı tarhiyatların dayanağı raporda, davacının düzenlediği faturaların hangilerinin veya hangi orandaki kısmının gerçek mal teslimi veya hizmet ifasını içeren faturalar olduğunun tespiti noktasında, emtia çeşitliliğinin fazla olmasından dolayı, düzenlenen faturaların içeriğinden hareketle bir sonuca ulaşılamadığı belirtilerek, öncelikle mal ve hizmet alış belgelerinden hareket edilmek suretiyle gerçek kabul edilen satış tutarına ulaşılmaya çalışıldığı

ii. Bu belirleme yapılırken, öncelikle, davacının alış yaptığı mükelleflerden, haklarında vergi tekniği raporu bulunan mükellefler ile haklarında sahte belge düzenleme özel esas türü itibarıyla olumsuz tespit bulunan mükellefler, katma değer vergisi matrahı toplamı kendilerinden mal/hizmet aldıklarını bildiren mükelleflerin bildirim tutarlarını kapsamayan mükellefler, alışlarının tamamı sahte belgeye dayalı olan mükellefler ve defter ve belge ibraz etmeyen mükelleflerden yapılan alış tutarı dikkate alınarak, alışların %87'sinin gerçek emtia teslimi veya hizmet ifasına dayanmadığının kabul edildiği

iii. Böylece davacının gerçek kabul edilen alış tutarı toplamına, dönem başı stok tutarı ile dönem sonu stok tutarı da dikkate alınarak, temsilcisinin beyanı dâhilinde %1 kâr oranı uygulanmak suretiyle gerçek kabul edilen satış tutarı toplamına ulaşıldığı

iv. Ancak gerçek kabul edilen satış tutarının fatura bazında ayrıştırılmasına yönelik olarak, mükellefler itibarıyla *"ay bazında KDV hariç toplam 10.000,00 TL ve altındaki faturalar ile ay bazında KDV hariç toplam 10.000,00 TL üzerindeki faturalardan 3.000,00 TL ve altındaki faturaların"* ve dava dışı bir mükellefe düzenlenen faturaların gerçek mal teslimi ve hizmet ifasını içeren faturalar olduğu, geri kalan faturaların ise

böyle olmadığı değerlendirilerek, gerçek kabul edilen faturaların soyut ve çelişkili kabullerle listelenmeye çalışıldığının görüldüğü

v. Ayrıca, tespit edilen oranın, vergisel anlamda gerçek emtia teslimi veya hizmet ifasını içermeyen faturaya dayalı olduğu hususu kesinlik arz etmeyen (özel esas türü itibarıyla hakkında olumsuz tespit bulunan, katma değer vergisi matrahı toplamaları kendilerinden mal/hizmet aldıklarını bildiren mükelleflerin bildirim tutarlarını kapsamayan, alışlarının tamamı sahte belgeye dayalı olan, defter ve belge ibraz etmeyen mükelleflerden yapılan) alışlar da dikkate alınmak suretiyle belirlenmiş olması nedeniyle, satışlarla ilgili bu yönde yapılan oransal belirlemenin de hukuken kabul edilebilir delil ve belgeye dayanmadığı ve objektif bir kanaat oluşturmaya yeterli görülmediği

vi. Bu nedenle, matrahın bulunmasına yönelik olarak yapılan hesaplamaların, objektif ve hakkaniyete uygun bir kanaat oluşturmaya yeterli donelerle ortaya konulmadığı